

PRESENTACIÓ DE SON SERVERA

1. Generalitats

1.1. Situació regional del municipi

El terme municipal de Son Servera es troba situat al nord-est de l'illa de Mallorca i junt amb Capdepera i Artà formen la Península de Llevant. Pertany a la comarca física de les Serres de Llevant, que és el segon sistema muntanyós de Mallorca amb alçades de fins a 500 metres. El municipi limita, a gregal amb Capdepera, a tramuntana amb el terme d'Artà, a llebeig amb Sant Llorenç des Cardassar i a Llevant amb el mar Mediterrani.

Figura 1.1.1
Situació de Son Servera en el conjunt de l'illa

Font: Elaboració pròpia

El propi terme té una delimitació natural basada en puigs i turons en els seus caires nord, oest i sud, que a la vegada correspon quasi exactament amb la delimitació natural de conca hidrogràfica. Al nord, s'estableix la frontera natural amb Capdepera començant al Cap de Pinar per la Serra de Son Jordi amb l'elevació màxima de 316 m, a continuació d'aquesta i seguint el límit de terme fins arribar altre cop a la mar s'hi troben encara més d'una dotzena de Puigs, amb es Pinet com a màxima elevació del terme amb 354 m.

Finalment al caire est hi ha la franja costera, d'uns 7 km de longitud i que es troba integrada en la Badia de Son Servera. Es tracta d'una costa rocallosa amb alguns arenals confinats entremig. Les cales que hi ha al municipi són les de Cala Millor i Bona, Port Nou, Port Vell i la platja de sa Marjal. El Cap de Pinar tanca el terme i la Badia per la part nord, amb espadats de fins a 50 m, altres puntes costaneres importants són les dues anomenades Roja.

Dintre de la conca definida anteriorment hi destaquen algunes elevacions en forma de puig o turó, com el de s'Argelaga (183m.) o el de Son Pentinat (182m.).

El terme municipal compta amb el nucli urbà de Son Servera i sis entitats o nuclis urbans més. El casc urbà de Son Servera es troba situat al peu del Puig de sa Font, a 77 m. La resta de nuclis importants del municipi es troben a la costa i bàsicament es dediquen a l'activitat turística temporal. De nord a sud seguint el perfil de la costa aquests són: Costa dels Pins, Port Vell, Port Nou, Port Verd, Cala Bona i Cala Millor. En el cas de Cala Millor, la meitat del nucli pertany al municipi de Sant Llorenç, tot i que en el terreny no es diferencia gairebé en res el pas d'un municipi a un altre (figura 1.1.2.).

Figura 1.1.2
Situació dels nuclis urbans de Son Servera

Font: Elaboració pròpia

La superfície que ocupa el terme és de 42,46 km², és una superfície mitjana-baixa, en relació a la resta de municipis de Mallorca (mitjana de 115 km² per municipi). El nombre d'habitants en el padró de 2001 és de 11.251 hab., que representa una densitat de 263 hab/km².

Pel que fa a les comunicacions, el nucli urbà de Son Servera es connecta amb els municipis veïns per mitjà d'una xarxa radial de carreteres, de les quals en destaca la PMV-403-1 i PMV-404-1 a Artà, la PM-403 a Sant Llorenç i Manacor, la PM-404 a Capdepera i la PMV-402-3 a Sa Coma (Sant Llorenç) i a Porto Cristo (Manacor).

1.2. Breu història

El nom del poble apareix documentat per primera vegada el 1560, dins de l'alqueria de Binicanella. Tant la segona meitat del s. XIII, com al llarg del s. XVI, finals del XVII i les dues primeres dècades del s. XX es produïren rellevants processos de parcel·lació de les grans possessions que anaren donant forma al nucli urbà.

Després de diverses operacions d'independència i integració al municipi d'Artà, finalment el 1837 Son Servera aconsegueix la separació definitiva d'Artà.

Des del temps pretalaiòtics fins a l'arribada del turisme de masses, l'activitat econòmica principal ha estat el sector primari, al contrari que alguns municipis del seu entorn (com Artà i Capdepera) que desenvoluparen el sector secundari -l'artesania de la palma, principalment- i el comerç com a activitats paral·leles. El sector primari de Son Servera es fonamentava en l'agricultura (fonamentalment de secà) acompanyada de la ramaderia.

La construcció arribà a Cala Millor el 1930 i tres anys més tard ja hi havia el primer hotel de la zona. El boom turístic de la dècada dels seixanta va dur a la construcció de la Costa dels Pins i a la dècada següent Cala Millor i Cala Bona ja s'havien annexionat. L'explotació turística va portar una diversificació de l'economia i a un gran desenvolupament dels sectors de serveis de restauració i de la construcció que ens ha arribat fins a l'actualitat.

